

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

De ritu eius. 12

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

dicit *, Omnes fideles, per manus impositionem Episcoporum, Spiritum sanctum post baptismum accipere debent, vt pleni Christiani inueniantur.

Ad primum ergo dicendum, quod Papa in Ecclesia habet plenitudinem potestatis, ex qua potest quædam quæ sunt superiorum ordinum, committere quibusdam inferioribus, sicut quibusdam presbyteris concedit conferre minores ordines: quod pertinet ad potestatem Episcopalem. Et ex hac plenitudine potestatis concessit beatus Gregor. * Papa, quod simplices sacerdotes hoc sacramentum conferrent, quamdiu scandalum tolleretur.

Ad secundum dicendum, quod sacramentum baptismi est efficacius quam hoc sacramentum, quantum ad remotionem mali: eo quod est spiritualis generatio, quæ est mutatio de non esse in esse. Hoc autem sacramentum est efficacius ad proficiendum in bono: quia est quoddam spirituale augmentum de esse imperfecto ad esse perfectum: & ideo hoc sacramentum digniori ministro committitur.

Ad tertium dicendum, quod sicut * Rabanus dicit in lib. de institutione clericorum, signatur baptizatus chrismate in summitate capitis per sacerdotem, per Pontificem vero in fronte: vt in priori vnctione, significetur super ipsum Spiritus sancti descensio ad habitationem Deo consecrandam: in secunda quoque, vt eiusdem Spiritus sancti sepius forma gratia, cum omni plenitudine sanctitatis & scientia & virtutis, venire in hominem declaretur. Non ergo propter digniorem partem, sed propter potentioris effectum, hæc vnctio Episcopis reseruatur.

ARTIC. XII.

Vtrum ritus huius sacramenti sit conueniens?

Ad duodecesimum sic proceditur. Videtur, quod ritus huius sacramenti non sit conueniens. Sacramentum enim baptismi est maioris necessitatis quam hoc sacramentum, vt supra dictum est *. Sed baptismus

Aug. 1. q. super no. test 9. 42 et de Tri. l. 15. c. 28. 10. 3. * Vrb. 1. in epi. ad oēs Christianos & habetur de conse. d. 5. c. Omnes fideles. lib. 3. epi. ep. 26. in fin. l. 1. c. 31. cir. prin. refertur, de conse. d. 5. c. 5.

425
4. d. 7. q. 3. a. 3. q. 2. ad res in expositione litterarum. * a. huius 4 ad 3. q. 65. a. 4.

depurantur certa tempora, scilicet Pascha & Pentecostes. Ergo etiam huic sacramento aliquod certum tempus debet præfigi.

¶ 1. Præterea, Sicut hoc sacramentum requirit deuotionem & dantis & recipientis, ita etiam & sacramentum baptismi. Sed in sacramento baptismi non requiritur, quod à ieiuniis sumatur vel conferatur. Ergo videtur inconveneriter statutum in Concilio Aurelianensi †, ut ieiunium ad confirmationem veniant: & in Concilio Meldensi, ut Episcopi non nisi ieiunati, per impositionem manuum, Spiritum sanctum tradant.

*q. 2. et cō-
si- Meld.
s. 6 r. f.
sūtur hac
de onsd.
5. c. ut ie-
iun. Et,
ut epis.
* a. 2. hu-
ius q.*

¶ 2. Præterea, Chrisma est quoddam signum plenitudinis Spiritus sancti: ut supra dictum est*. Sed pleni uero Spiritus sancti data est fidelibus Christi in die Pentecostes: ut habetur Act. 2. Magis ergo debet chrisma confici & benedici in festo Pentecostes, quam in cœna Domini.

S E D contra est usus Ecclesiæ, quæ à Spiritu sancto gubernatur.

R E S P O N D E O dicendum, quod Dominus Math. 18. fidelibus suis promisit, dicens, Vbi fuerint duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Et ideo firmiter tenendum est, quod ordinationes Ecclesiæ dirigantur secundum sapientiam Christi. Et propter hoc, certum esse debet, ritus quos Ecclesia obseruat in hoc, & in alijs sacramentis, esse conuenientes.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut Melchisedes Papa* dicit, ita coniuncta sunt hæc duo sacramenta (scilicet baptismi & confirmationis), ut ab inuicem (nisi morte præueniente) nullatenus possint segregari, & vnum sine altero rite perfici non possit. Et ideo eadem tempora sunt præfixa baptismi solemniter celebrando, & huic sacramento. Sed quia hoc sacramentum à solis Episcopis datur, qui non sunt semper præsentis, ubi presbyteri baptizant: oportuit quantum ad communem usum, sacramen-

*In epi. ad
His. epi.
ante m.
2. 1. Con.
Et h. be-
tur de a.
sec. d. s. c.
De his.*

tum

tum confirmationis etiam in alia tempora differri.

Ad secundum dicendum, quod ab illa prohibitione excipiuntur infirmi, & morte periclitantes: sicut in statuto Meldensis * concilij legitur. Et ideo propter multitudinem fidelium, & propter pericula imminencia, sustinetur ut hoc sacramentum (quod non nisi ab Episcopo dari potest) etiam a non ieiunis detur vel accipiatur: quia vnus Episcopus præcipue in magna diœcesi, non sufficeret ad tot homines confirmandos, si eis tempus arctaretur. Vbi tamen congrue obseruari potest, conuenientius est ut a ieiunis detur & accipiatur.

*ut patet
de conse.
d. 5. c. Vb
ep. sc.*

Ad tertium dicendum, quod sicut ex Concil. Martini Papæ * habetur, omni tempore licebat chrisma conficere. Sed quia solemnis baptismus, ad quem requiritur vsus chrismatum, in vigilia Paschæ celebratur: congrue ordinatum est, ut per biduum ante ab Episcopo chrisma benedicatur, ut possit per diœcesim destinari. Dies etiã ille satis congruit ad materias sacramentorum benedicendas, in quo fuit Eucharistiæ sacramentum institutum, ad quod omnia alia sacramenta quodammodo ordinantur: sicut supra dictum est *.

*habetur
de conse.
d. 4. c. Om
ni tempore.*

q. 65. a. 3

QVÆST. LXXIII.

De sacramento Eucharistiæ, secundum se, in sex articulos diuisa.

Consequenter considerandum est de sacramento Eucharistiæ. Et primo, de ipso sacramento. Secundo, de materia. Tertio, de forma. Quarto, de effectibus. Quinto, de recipientibus hoc sacramentum. Sexto, de ministro. Septimo, de ritu.

- ¶ Circa primum queruntur sex.
- ¶ Primo, verum Eucharistiæ sit sacramentum?
- ¶ Secundo, verum sit vnum vel plura?
- ¶ Tertio, verum sit de necessitate salutis?
- ¶ Quarto, de nominibus eius.
- ¶ Quinto, de institutione ipsius.
- ¶ Sexto, de figuris eius.

AR-